

ρήτως ἐπὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν στίγμα κολάσσως, ἐκδόουσα κατ' αὐτοῦ ἐν παραβύστῳ καὶ κρύφᾳ δόγμα σμικρότητος ταπεινῆς ὅπερ ὀφείλομεν αὐταῖς χερσὶν ἀκυρώσαι.

Αλλὰ ταῦτα μὲν ἐν γούναις θεῶν καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀρρενωπῇ κεῖνται θελήσει. Τίς δὲ λυτρώσει τὸν ἀσεβῆ προληπτικὸν ἀπό τε τῆς ἀσεβείας καὶ τῶν προλήψεων; τὸν μὲν ἀπ' ἐκείνης σώσοντα οὐκ οἶδα, τὸν δὲ ἀπὸ τούτων οὔτε ἐν τοῖς νῦν ζῶσιν δρῷ οὔτε ἐν τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἔξεστί μοι προϊδεῖν. Πῶς γάρ ἀπαλλαγήσεται τῆς περὶ τοῦ ἀριθμοῦ 13 προλήψεως ἀνὴρ τοῖς μὲν ἀπὸ πατέρων παραδεδομένοις δυσπίστως ἔχων τὸν δὲν Ἰούδαν, οὕπερ ὁ ἀριθμὸς 13, λεληθότως δοξάζων γενόμενον καὶ προδόντα; Τοιοῦτος, ὃ ἀνθρωπε, πέφυκας, σοφὸς ταῖς πλάναις τερπόμενος, κοινότατος ἐν τοῖς βροτοῖς ἀποδεικνύμενος καὶ ἀσθενέστερος ἔστιν ὅτε τῶν κοινῶν καίπερ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ κομπάζων, ἀδικώτατος γιγνόμενος πρὸς τοὺς πλησίους ἐν ᾧ χρόνῳ τὸ δίκαιον καυχᾶ ἐρμηνεύων καὶ ἐνασκῶν.

Γενώμεθα οὖν καὶ ἡμεῖς ἄστοφοι καὶ προληπτικοί, πιστεύωμεν ὅτι κακοποίος τις καὶ ἀπαίτιος ξένος προστήρουσεν οὕτω τὸν χριστιανικὸν ἡμεροδείκτην ὥστε τὴν πρώτην ἑκάστου ἐλληνικοῦ ἔτους καὶ δὴ καὶ ἀπαντας τοὺς ἐλληνικοὺς ἐνιαυτοὺς κεῖσθαι ὑπὸ τὸν ἀπαίτιον ἀστερισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ 13 καὶ ἀγωνιζόμεθα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἀποστοῦσαι τὴν βασικάν ἀνατάσσοντες τὰς τῶν ἐπιτελομένων ἐνιαυτῶν περιόδους ὑπὸ τὴν αἰγίδα Ἐλληνικῶν ἀναμνήσεων καὶ προσωνυμίῶν. Ή ἐπιστήμη κατέδειξεν ἀπατώμενον μὲν τὸ Γρηγορικὸν ἡμερολόγιον σφαλλόμενον δὲ τὸ Ἰουλιανόν. Τὰ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν αἰσθήματα ἀπωθοῦσι μὲν ἀπὸ τῶν Ἐλληνικῶν ψυχῶν τὴν Παπικὴν Ῥώμην τοῦ Γρηγορίου ξένα δὲ ὀφείλουσι διατελέσαι καὶ πρὸς τὴν Ῥώμην τοῦ πρώτου τῶν ἐν Εὐρώπῃ δεσποτῶν Ἰουλίου· ἡ δὲ σεμνὴ ἐγκαίνισις τῶν ἀγώνων τῆς Ὁλυμπίας προσδοκᾷ ἀνακηρυχθῆναι ὑπὸ τῶν Ἐλλήνων ἡ μόνη ἐλληνοπρεπής χρονομετρικὴ περίοδος μονονουχή φωνὴν ἀριεῖσα κατὰ τῶν ξενικῶν εἰσβολῶν τοῦ τε κοσμικοῦ καίσαρος Ἰουλίου καὶ τοῦ πνευματικοῦ δεσπότου Γρηγορίου. Οὕτω δὲ καὶ τῆς ὡς